

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 683/23
17.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у праној ствари тужиле АА из ..., на адреси ..., чији је пуномоћник Биљана Бјелетић, адвокат из Панчева, ул.Жарка Зрењанина број 3, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Папулић, адвокат из Панчева, ул.Генерала Петра Арачића број 4-а/2, ради опозива поклона, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 7661/21 од 07.10.2022. године, у седници одржаној дана 17.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П 7661/21 од 07.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке усваја се тужбени захтев тужиле АА из ... за делимични опозив поклона учињен од стране тужиле, као поклонодавца, овде туженој ББ, као поклонопримцу, уступањем својих 1/3 наследног дела тужене у оставинском поступку који се пред Општинским судом у Панчеву под О број 323/04 водио иза пок.ВВ, те се утврђује право својине-сувласништва тужиле АА из ... у 1/3 дела и то: на породичној стамбеној згради саграђеној на парцели број ... и у 1/3 дела права коришћења парцеле број... градско грађевинско земљиште површине 168 м2, уписане у ЛН ... КО ... и 1/3 сувласничког дела пословног простора локала број ... на међуспрату у оквиру стамбено-пословног објекта, блок ... у... улици у ..., објекат “...” у укупној површини од 24,98 м2, саграђен на парцели број ... уписан у ЛН број ... КО ..., на адреси ..., те да дозволи да се тужила, као сувласник, у 1/3 идеалног дела на породичној стамбеној згради, саграђеној на парцели ... и сукорисник у 1/3 идеалног дела на породичној стамбеној згради саграђеној на парцели ... и сукорисник у 1/3 сукорисничког дела парцеле ... површине 168 м2 КО ..., упише у катастар непокретности, а када се стекну услови у катастар непокретности упише као сувласник у 1/3 идеалног дела на пословном простору, локалу број ..., површине 24,98 м2 на међуспрату стамбено-пословне зграде, саграђене на парцели број ..., уписане у ЛН број

... КО ... на адреси ..., ..., на основу ове пресуде по њеној правноснажности у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом другим обавезује се тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 353.850,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући је из свих законских разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила. Тужиља је благовремено одговорила на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност ожалбене пресуде на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 др. закон), Апелациони суд је оценио да жалба тужене није основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка, на које овај суд пази по службеној дужности из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а нити се жалбом основано указује на постојање неке друге битне повреде која је била или могла бити од утицаја на правилност побијане пресуде. Супротно жалбеним наводима, приликом доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, с обзиром да је пресуда разумљива и за њу су дати довољни и јасни разлози. Чињеница да ли је пресуда извршива или не, није од утицаја на постојање ове битне повреде, већ је ствар могућности извршења.

Из стања у списима произлази да тужиља тужбом у овој правној ствари тражи опозив уговора о поклону, због неблагодарности тужене, која јој је мајка, са чињеничним наводима да је својим понашањем тужена показала неблагодарности и пре свега грубу непажњу и непоштовање прво према тужиљи, а затим према сада покојном оцу тужиље, јер је почев од јесени 2018. године према њој показала грубу неблагодарност, слањем СМС поруке 11.04.2019. године, због чега тражи опозив поклона. Пресудом Основног суда у Панчеву П 1041/19 од 21.06.2021. године укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж 6072/21 од 01.12.2021. године, уз налог да првостепени суд у поновном суђењу разјасни да ли се тужена (поклонопримац) према тужиљи (поклонодавац) понашала на исти начин и пре и након учињеног поклона, да ли се понашање тужене према тужиљи може окарактерисати као груба незахвалност, односно неблагодарност, као и да ли је понашање тужене условљено одступањем од уобичајених мерила понашања ћерке према мајци и да ли су поремећај односа и прекид контакта странака уследили између осталог само кривицом тужене.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, решењем Општинског суда у Панчеву О 1349/2000 од 31.10.2000. године, на заоставштини иза пок. ВВ, коју између осталог чини непокреност уписана у листу непокрености број ... КО ... у 1/1 дела, тело 1, државна својина РС, право коришћења на парцели број ..., изграђено грађевинско земљиште на ..., површине 1а 68м² у 1/1 дела, тело 2 право власништва на стамбеној згради саграђеној на парцели број ..., непокретност уписана у ул. бр. Записника ... нови премер КО ...у 1/2 дела, број парцеле ..., њива у 2. ... површине 99 ари 39м², пословни простор – локал изграђен у ..., у стамбено – пословном објекту,

блок... у ... улици, објекат "...", локал број ... у међуспрату, површине 29,98 м², по основу уговора о продаји од 30.8.2001. године, закљученог између Д ГИП "Конструктор" Панчево - продавца и оставиоца - купца, право вангрутовног власништва у 1/1 дела, путнички аутомобил марке "Застава", тип "Југо 101 Скала", ловачка пушка марке "Берета", ловачка пушка марке "СУЛ М47Е", новчана динарска средства на текућем рачуну код "Привредне банке" а.д. Панчево, за јединог наследника по основу закона и уступања оглашена је тужена ББ - супруга сада пок. ВВ и мајка тужиље. Тужена се након смрти супруга прихватила свог наследног дела и наследног дела уступљеног од својих ћерки - тужиље АА и њене сестре ГГ. Тужиља годинама живи у ..., а приликом доласка у ... боравила је у породичној кући, која је била предмет заоставштине иза пок. ВВ – оца тужиље, а иста се састоји од три одвојене стамбене целине и тужиља је боравила у стану у поткровљу, тужена у стану у приземљу, а тужиљина сестра у стану на спрату. Након окончања оставинског поступка тужена је указала тужиљи да је непожељна у кући, слањем смс поруке - "Не јављаш се на моје позиве, па овим путем хоћу да ти кажем пар ствари! Као прво, кућа је цела моја, па и стан у коме су твоје ствари. Као друго: Са твојим увредама, плувањем и разним понижавањем ниси заслужила да се приближиш кући, а камоли да уђеш, како кажеш у твој стан. Стан није твој, као што кажеш да ти је отац оставио! Иди на гробље, жали му се и сликај се са њим. Можда ће ти бити лакше, али нећеш успети са остваривањем твојих жеља. Следећи пут нећеш имати шансе да уђеш у кућу, а ако планираш на силу и за то итекако има решења". Према уверењу ПУ Панчево од 30.4.2019. године, полицијски службеници су дана 15.4.2019. године око 21,20 часова од стране дежурне службе ПУ Панчево упућени на интервенцију у ... улицу ..., по позиву тужиљине сестре ГГ, због проблема са тужиљом АА. Доласком на наведену адресу полицијски службеници обавили су разговор са тужиљином сестром и иста је том приликом изјавила да је тужиља држављанка ... и да се након смрти оца одрекла наследства у корист њихове мајке (тужене). У току разговора тужена и тужиљина сестра изјавиле су да није било физичког контакта, нити упућивања претњи ни са једне стране, док је тужиља изјавила да је дошла да обиђе очев гроб и да среди стан у поткровљу, за који мисли да јој је припао после очеве смрти, да не жели да има проблема са мајком и сестром и да се првим авионом враћа у ... Тужиља је након доласка полиције и разговора са полицијским службеницима у априлу 2019. године напустила стан у поткровљу и више није долазила у породичну кућу, осим када је исељавала своје ствари, а приликом доласка у ... борави у унајмљеном стану.

Према исказу тужиље АА, саслушане у својству парничне странке, предмет оставинског поступка иза њеног пок. оца ВВ били су салаш, породична кућа и локал. Наведену имовину је са сестром уступила мајци, с тим да је касније мајка продала салаш, а новац од продаје подељен је између њих три. Тужиља је са туженом и сестром постигла договор да се тужена формално води као власник наслеђене имовине, а да тужиља може несметано да користи стан у поткровљу породичне куће. Између тужиље и тужене од раније су постојале несугласице када је тужиља долазила у ..., али су те несугласице превазилазиле, тако да њихови односи нису били поремећени све до априла 2019. године. Тужена је у априлу 2019. године била у болници и тужиља је планирала да је посети, али због свог здравственог стања није била у могућности да оде у болницу, без консултације са својим лекаром, па је тужена упутила тужиљи смс поруку означене садржине. Тужиља живи у ... и повремено долази у ..., а по доласку из ..., тужиља је у стану своје сестре видела своје ствари, због чега је исте

фотографисала и послала поруку сестри да ће након мајчине смрти почети да закључава свој стан, а на ту поруку сестра је тужилји одговорила да покупи своје ствари и да не улази више у њихове станове. Током свог боравка у ... у том периоду, тужилја није видела тужену, комуницирале су писмено и тужена је поруком забранила тужилји да уђе у кућу, а након тога тужилјина сестра пријавила је тужилју полицији за узнемиравање. После свађе у априлу месецу 2019. године, здравствено стање тужилје се погоршало, од тада није у контакту са туженом и својом сестром, а када долази у ... борави у унајмљеном стану пошто се иселила из стана у породичној кући. Тужена није спречавала тужилју да долази у наведени стан последњих 15 година, али је забрањивала долазак гостију, а полицију је позвала њена сестра. Тужилја се лечи код психијатра због депресије и наставила је лечење када је оболела од карцинома, а након 2019. године добила је едем због претрпљеног стреса.

Према исказу тужене ББ, саслушане у својству парничне странке, тужилја је, на основу оверене наследничке изјаве у конзулату у ..., уступила туженој свој наследни део и није била присутна током оставинског поступка иза пок. ВВ. Тужена није била у блиским односима са тужилјом, али нису биле у свађи, а приликом боравка у Србији тужилја је комуницирала са својом сестром. Тужена се осећала повређеном, јер је пре вођења оставинског поступка тужилја изјавила да тужена за њу не постоји и да је мртва, а у претходних 12 година тужилја никада није посетила тужену, ни током боравка у болници у априлу 2019. године, иако је тужена њој помагала после порођаја. По изласку из болнице тужена се није свађала са тужилјом, већ је од друге ћерке ГГ сазнала да је тужилја оптуживала тужену и своју сестру ГГ за крађу ствари из њеног стана. Тужена никада није забранила тужилји да уђе у кућу, а није оспорила да је тужилји послала смс поруку означене садржине. Планирала је да након свађе тужилје са сестром промени браву на улазним вратима куће, из страха од напада тужилје, с обзиром да се иста лечила код неуропсихијатра, а у априлу 2019. године позвана је полиција, јер је тужилја викала и лупала по кући. Након одласка полиције тужилја је отишла из куће, ангажовала је адвоката и са туженом од тада није разговарала, нити је долазила у кућу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је смислу правног правила из параграфа 567 Српског грађанског законика (сходно Закону о неважности правних прописа донетих пре 6. априла 1941. године и за време непријатељске окупације) оценио да се тужилја у конкретном случају одрекла наслеђа у корист своје мајке - тужене, што се сматра поклоном у смислу одредбе члана 50 Закона о наслеђивању, а да је тужена према тужилји својим понашањем и радњама испољила велику неблагодарност, јер је исказала грубу незахвалност, повредила најдубља осећања тужилје и на директан и посредан начин ставила до знања истој да је непожељна у породичној кући. Осим тога, оценио је да слању смс поруке од стране тужене којом се тужилји забрањује улазак у кућу и позиву полиције од стране тужилјине сестре није претходило никакво угрожавање тужене од стране тужилје, да је долазак полиције био начин да се изврши притисак на тужилју да напусти породичну кућу и исели се из стана који је до тада користила, јер је тужена у свом исказу јасно навела да је имала намеру да промени браве на кући.

Супротно жалбеним наводима у складу са налозима из решења Апелационог суда у Београду, оценио да су размирице између тужилје и тужене представљале

константан начин њихове комуникације, али у оквиру кога је тужена предложила, а тужила прихватила, да се одрекне наслеђа у корист тужене, као мајке, иако поред те имовине тужила и нема другу непокретну имовину. Са аспекта утврђених чињеница првостепени суд је оценио да су односи између тужиле и тужене у вербалном смислу испољавани као константне размирице и међусобне несугласице на начин да представљају прихватљив модел понашања све до описаног критичног догађаја од априла 2019. године, када је по становишту суда туженој тужила на директан и посредан начин ставила до знања да је непожељна у породичној кући, чији је тужена формални власник, а у којој је свој наследни део тужила уступила туженој после смрти оца. Последица таквог поступања тужене са тужиљом је наступила у виду напуштања породичне куће и пресељења у приватни смештај, а у ситуацији када је нарушеног здравља и нема друге имовине, управо из разлога јер је сву имовину којом располаже поклонила мајци, у убеђењу да ће имати несметано право коришћења поткровља породичне куће. Током трајања поступка тужена је извршила замену цилиндра у брави на вратима куће и на тај начин и фактички онемогућила тужилу да борави у кући, што по становишту првостепеног суда потврђује велику, односно грубу незахвалност тужене према схватањима друштвене средине, а претходно испољену у виду слања поруке којом тужилу забрањује улазак у кућу, у део куће који јој је отац наменио слањем поруке “да стан није њен, као што каже да јој га је отац оставио и да може да иде код њега на гробље да му се жали и слика се са њим и да следећи пут неће имати шансу да уђе у кућу, а да ако покуша да уђе на силу и да ће и за то имати решење....”, којом је повређено и осећање тужиле према сада пок. оцу и његова жеља да део куће из кога је тужена избацила, она користи. Груба неблагодарност је испољена и у позиву полиције од стране сестре тужиле у договору и уз сагласност тужене, којем није претходило никакво угрожавање тужене од стране тужиле, што би оправдало такву реакцију, већ је долазак полиције био начин да се од стране тужене изврши притисак на тужилу како би напустила породичну кућу и у потпуности се иселила из стана, који је сматрала местом у кући које јој је наменио покојни отац, те је првостепени суд ценећи све околности конкретне случаја, те упоређујући понашање поклонопримца према одређеном стандарду и схватању друштвене средине у којем се странке налазе, да у конкретном случају постоји неблагодарност тужене, као поклонопримца према тужилу, као поклонодавцу, те да наведена неблагодарност има карактер грубе или велике у смислу параграфа 567 Српског грађанског законика.

Чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и оно се жалбеним наводима уз које су приложени докази супротно члану 372 ЗПП-а не доводи у сумњу. На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право, а за своју одлуку првостепени суд је дао довољне и јасне разлоге, које као правилне, прихвата и овај суд, те се пресуда детаљно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

Правилна је оцена доказа, посебно имајући у виду да тужена није спорила садржину СМС поруке коју је тужила приложила уз тужбу. Приликом заузимања овог становишта, првостепени суд је правилно оценио да наводи који се тичу поклона који је тужила доносила и ствари које су се по наводима тужиле налазиле неосновано код њене сестре, нису ни од каквог утицаја на доношење одлуке, нити је то било погодно да изазове такву врсту страха и забринутост за своју безбедност код тужене, а да посебну

тежину оваквом поступању тужене даје чињеница да је иста била упозната са здравственим стањем своје ћерке, као и могућим последицама по њено здравље, услед оваквих догађаја, с обзиром да и сама има здравствене проблеме сличне природе, као и са психичким проблемима своје ћерке које је сестра тужиле у договору са туженом представила полицији као узрок њихове забринутости за безбедност.

Ненавођење јединственог матичног број грађана у уводу пресуде није од утицаја на правилност побијане пресуде, јер се ради о релативно битној повреди, те која грешка се може у свако доба отклонити, применом члана 362 ЗПП-а. Супротно жалбеним наводима утврђење права сувласништва на делу имовине коју би тужилца иза свог покојног оца наследила да свој наследни део није уступила мајци, спада у надлежност суда. Поред тога, утврђење права сувласништва на предметном пословном простору, иако није уписан у земљишне књиге, није недозвољен захтев тужиле на начин како је то истакнуто у жалби тужене јер је дозвољено утврђења и ванкњижног права својине, с тим што је укњижба могућа када се за то стекну услови, како је то правилно првостепени суд и одлучио.

Тужилца није тражила опозив поклона у целости већ само делимичан у односу на наведене непокретности и чије се сувласништво тражи, а које нису сва имовина која је чинила заоставштину иза пок.ВВ, јер је у самој тужби назначено да је део имовине, која је била предмет наслеђивања, тужена продала и новац поделила са тужилом и својом другом ћерком, на начин како је она то сматрала, а што је тужилца прихватила.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП-а.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка који су тужилци досуђени и одмерени правилном применом одредбе чланова 150, 153, 154 и 163 ЗПП-а, као и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећих у време доношења одлуке, те Таксене тарифе, важеће у време настанка таксене обавезе.

Са изложеног, применом члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке пресуде, а како жалилац није успела у другостепеном поступку, а одговор на жалбу није нужан трошак, на основу члана 165 у вези члана 153 и 154 ЗПП-а, као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић